

فرار نظامیان متخصص و اخراج از خدمت در حکمی از دادگاه نظامی

مشخصات متهم:

موضوع اتهام: فرار از خدمت

مرجع رسیدگی: شعبه پنجم دادگاه نظامی یک تهران
گردشکار:

پس از ارجاع پرونده به این شعبه و ثبت به کلاسسه فوق و انجام تشریفات قانونی دادگاه به موضوع رسیدگی و در تاریخ ۱۵/۶/۸۵ ختم دادرسی را اعلام و با استعانت از خداوند متعال و با تکیه بر شرف و وجدان به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی می نماید.

رأی دادگاه:

در خصوص اتهام گروهبانیکم... فرزند... متولد ۱۳۵۹ دارای شناسنامه شماره... صادره از... دارای سابقه کیفری جمعی تی ۶۵ نوهداستخدامی ۱۳۷۶ دایر بر فرار از خدمت از تاریخ ۸۵/۱/۲۴ الی ۸۵/۳/۸ که در خاتمه مراجعت کرده است، به این توضیح که نامبرده قبلاً به اتهام فرار از خدمت از تاریخ ۸۱/۱۲/۶ الی ۸۳/۱۰/۸ به موجب رأی شماره ۳۹۴ مورخ ۸۳/۱۰/۱۶ این مرجع به پرداخت مبلغ سه میلیون ریال جزای نقدی محکوم شده و حسب گزارش شماره ۸۷۱۵/۶۵ مورخ ۸۳/۸/۵ و گزارش شماره ۸۷۱۵/۶۸ مورخ ۸۳/۱۰/۸ یگان خدمتی به دلیل حذف ماده (۵۶) قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۷۱ و این که در قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۸۲ حکم خاصی در مورد عدم اخراج کارکنان متخصص مجرب پیش بینی نشده از خدمت اخراج شده اما مجدداً از تاریخ ۸۳/۱۲/۱۵ به استناد دستورالعمل ستاد کل نیروهای مسلح اخراج وی منتفی شده و مشغول خدمت گردیده است.

علیهذا صرف نظر از این که متهم دارای مدرک تحصیلی دیپلم است و معلوم نیست به دلیل اشتغال در رسته بهداری و فراگیری مرتبط با این رسته می توان او را متخصص مجرب فرض کرد یا خیر که اگر چنین باشد اکثریت کارکنان نیروهای مسلح را باید متخصص مجرب تلقی کرد، با عنایت به این که با تصویب قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۸۲ و عدم پیش بینی حکم خاص در مورد عدم اخراج متخصصین، ماده (۵۶) قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۷۵ نسخ صریح شده است و بخشنامه شماره ۶/۰۲/۱۱۳۱/۱۴ مورخ ۸۳/۴/۲۱ معاونت نیروی انسانی ستاد کل نیروهای مسلح که علیرغم نسخ

ماده (۵۶) کماکان به استناد تدبیر مقام معظم رهبری موضوع بخشنامه شماره ۷۱/۶/۷ مورخ ۴۰۱/۰۱/۱۴/۱۲ مورخ ۷۱/۶/۷ ستاد کل نیروهای مسلح اخراج متخصصین مجرب و تحصیل کرده را منوط به تصریح در رأی دادگاه یا هیئت های رسیدگی به تخلفات کارکنان نیروهای مسلح دانسته نیز در تعارض آشکار با نظر قانونگذار است و تدبیر مقام معظم رهبری که مربوط به قبل از لازم الاجراء شدن قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۷۱ بوده است (قانون مذکور در روزنامه رسمی شماره ۱۳۸۴۸ مورخ ۱۳۷۱/۷/۲ منتشر شده و پس از ۱۵ روز لازم الاجرا شده است) نیز جنبه موقت داشته که با توجه به شرایط خاص آن زمان به منظور جلوگیری از فرار متخصصین پیش بینی شده است و در پیشنهادات ستاد کل نیز علاوه بر این که پیشنهاد شده متخصصین از حکم اخراج مقرر در تبصره ماده (۹۶) قانون ناجا و مقررات مشابه در سپاه مستثنی باشند پیشنهاد شده که در این خصوص ماده واحده ای نیز تدوین شود که با تصویب ماده (۵۶) قانون فوق الذکر موضوع تصویب ماده واحده نیز منتفی شده که تمام این مراتب دلالت بر این دارد که تدبیر مقام معظم رهبری جنبه موقت داشته و تدبیر جدیدی نیز از طرف معظم له اعلام نشده است و از طرف دیگر شرایط و امکانات اشتغال در خارج از نیروهای مسلح در سال ۱۳۷۱ نسبت به سال ۱۳۸۲ و بعد از آن کاملاً متفاوت است لذا به اعتقاد دادگاه بخشنامه ستاد کل نیروهای مسلح در تعارض آشکار با مقررات قانونی است و در شرایط فعلی کلیه کارکنان نیروهای مسلح اعم از متخصصین مجرب و غیر آن ها در صورت ارتکاب فرار از خدمت بیش از ۶ ماه به استناد تبصره ماده (۹۶) قانون آجا و مقررات مشابه در قوانین استخدامی سپاه و ناجا باید از خدمت اخراج گردند و بدین جهت چون قانوناً اخراجی تلقی می شوند از کسوت نظامی خارج هستند و نه تنها تکلیفی به ادامه خدمت ندارند بلکه اساساً حق ادامه خدمت نیز ندارند و فرار مرحله دوم و سوم و... در مورد آنان قانوناً قابل تحقق نیست و کمیسیون مشورتی معاونت قضایی و حقوقی سازمان قضایی نیروهای مسلح به موجب نظریه شماره ۷/۳۳/۳۴۲ مورخ ۸۴/۴/۵ و اکثریت قضاوت حاضر در نشست قضایی مورخ ۸۳/۸/۲ محاکم نظامی تهران نیز استنباط فوق را مورد تایید قرار داده اند لذا با توجه به مراتب فوق حکم به برائت متهم از اتهام انتسابی صادر و اعلام می گردد.

حمید دلیر - رئیس شعبه ی پنجم دادگاه نظامی یک تهران